

ΑΠ 1171/2022. Διακίνηση ναρκωτικών . Για την αιτιολόγηση της τέλεσης της παραπάνω πράξεως της κατοχής ναρκωτικών ουσιών, δεν απαιτείται ακριβής προσδιορισμός: α) της ποσότητας τούτων (βάρους), που είναι αδιάφορη για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος αυτού, αφού ο νόμος δεν συνδέει ούτε την τέλεσή του ούτε το ύψος της επιβλητέας ποινής με την ποσότητα (βάρος) των ναρκωτικών ουσιών, β) του χρόνου τελέσεως των επί μέρους πράξεων, αν δεν τίθεται θέμα παραγραφής τούτων, αφού ο μη επακριβής προσδιορισμός του χρόνου δεν δημιουργεί ασάφεια και συνεπώς έλλειψη αιτιολογίας.

«...

Στον ισχύοντα από 20.3.2013 Ν.4139/2013 "Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α` 74/20.03.2013) και το άρθρο 20 αυτού (διακίνηση ναρκωτικών) ορίζεται ότι όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 21, 22 και 23, διακινεί παράνομα ναρκωτικά, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον οκτώ (8) ετών και με χρηματική ποινή μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ. 2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, ως έγκλημα διακίνησης ναρκωτικών νοείται κάθε πράξη με την οποία συντελείται η κυκλοφορία ναρκωτικών ουσιών ή πρόδρομων ουσιών που αναφέρονται στους πίνακες της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και ιδίως η εισαγωγή, η εξαγωγή, η διαμετακόμιση, η πώληση, η αγορά, η προσφορά, η διανομή, η διάθεση, η αποστολή, η παράδοση, η αποθήκευση, η παρακατάθεση, η παρασκευή, η κατοχή, η μεταφορά, η νόθευση, η πώληση νοθευμένων ειδών μονοπωλίου ναρκωτικών ουσιών. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής του άρθρου 20 παρ. 2 του ως άνω νόμου, στο οποίο προσδιορίζονται οι μορφές, με τις οποίες συντελείται το έγκλημα της διακίνησης, ναρκωτικών ουσιών, το ανωτέρω έγκλημα πραγματώνεται, όσον αφορά στην κατοχή των ναρκωτικών ουσιών, με την φυσική εξουσίασή τους από το δράστη, ώστε να μπορεί σε κάθε στιγμή να διαπιστώνει την ύπαρξή τους και κατά τη δική του βούληση να τις διαθέτει σε τρίτους. Ειδικότερα, για την αιτιολόγηση της τέλεσης της παραπάνω πράξεως της κατοχής ναρκωτικών ουσιών, δεν απαιτείται ακριβής προσδιορισμός: α) της ποσότητας τούτων (βάρους), που είναι αδιάφορη για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος αυτού, αφού ο νόμος δεν συνδέει ούτε την τέλεσή του ούτε το ύψος της επιβλητέας ποινής με την ποσότητα (βάρος) των ναρκωτικών ουσιών, β) του χρόνου τελέσεως των επί μέρους πράξεων, αν δεν τίθεται θέμα

παραγραφής τούτων, αφού ο μη επακριβής προσδιορισμός του χρόνου δεν δημιουργεί ασάφεια και συνεπώς έλλειψη αιτιολογίας. Περαιτέρω, μεταφορά ναρκωτικών ουσιών αποτελεί η μετακίνηση τέτοιων ουσιών, ανεξαρτήτως ποσότητας, μέσα στο ελληνικό έδαφος από τον ένα τόπο σε άλλον, αυτοπροσώπως ή μέσω τρίτου και με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός αν πρόκειται για ατομική χρήση. Για την υποκειμενική θεμελίωση του εγκλήματος απαιτείται δόλος, που περιλαμβάνει τη γνώση της ιδιότητας των ουσιών ως ναρκωτικών και τη θέληση ή αποδοχή του δράστη να τελέσει τη πράξη, με την οποία πραγματώνεται η αντικειμενική υπόσταση. Ειδικότερη αιτιολογία για το υποκειμενικό στοιχείο του δόλου δεν απαιτείται, διότι ο δόλος ενυπάρχει στη θέληση του δράστη να πραγματώσει τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και, επομένως, εξυπακούεται ότι υπάρχει αυτός στην πραγμάτωση των περιστατικών αυτών, διαλαμβάνεται δε περί αυτού (δόλου) αιτιολογία στην κύρια αιτιολογία για την ενοχή (ΑΠ766/2020).

...»